

Quan en Josep era un jove rebel que vivia a Santalinya, a casa els pares, prop de Balaguer, ja tenia clar que ell el que volia era dedicar-se a l'hostaleria i veure món. I així mateix ho va fer. Va viatjar per Europa, va estar-se cinc anys a Veneçuela, va obrir dos restaurants a Barcelona, va comprar un hotel a l'Escala i, finalment, va instal·lar-se a Rialp. **"De llibres -diu-, podria escriure'n un tot sol"**. I és que, la seva, ha estat una vida tan intensa que, a hores d'ara, al calaix de la memòria hi té guardades històries i anècdotes d'arreu i de tots els temps. **"Mare meva! Si en podria explicar, jo, de coses... A Rialp hi vaig venir a parar per motius de feina. El 1968 m'havien ofert fer de director del Comtes de Pallars, l'hotel amb més prestigi de tota la província de Lleida. No ho vaig dubtar ni un sol moment: vaig fer les maletes i me n'hi vaig anar. Sempre he pensat que qui no s'arrisca, no fa mai res. I jo, aleshores, ja m'havia arriscat tant..."**

Vivint i treballant allà, en Josep, de seguida va adonar-se que el Pallars Sobirà tenia un encant especial i res a envejar als pobles de la costa. Així que, convençut del potencial turístic que tenia aquella comarca a tocar dels Pirineus, va començar a invertir-hi part del seu temps i també dels seus diners. **"Una de les primeres coses que vaig fer va ser dedicar-me a la construcció. Paral·lelament vaig anar estudiant la possibilitat d'obrir a Rialp una estació d'esquí, però les inversions que calia afrontar eren tan elevades que el projecte va haver de romandre sobre els plànols durant uns quants anys. El 1985, finalment, quan Rialp fou afavorida amb el segon premi de la Rifa del Nen, Port-Ainé va començar a prendre forma i al cap de dotze mesos, ja era una realitat"**. Des que es van inaugurar les pistes, ara fa deu anys, han passat per Port-Ainé milers d'esquiadors: **"Aquesta darrera temporada n'hem tingut 130.000 -diu en Josep. Periòdicament, anem ampliant i modernitzant les instal·lacions i els serveis de l'estació a fi i efecte que els nostres clients cada vegada s'hi trobin millor. El més important, però, és que a Port-Ainé no hi ha massa aglomeracions i als que tot just s'inicien en la pràctica de l'esquí, els inspira una gran confiança ja que la neu és gairebé sempre neu pols, i de qualitat"**.

El boom dels esports d'aventura, tan de moda al Pallars Sobirà, ha fet furor també a Rialp. Des del 1995, la principal empresa que explota aquest tipus d'activitats es diu Port-Ainé Sport Center i en Josep n'és el màxim responsable i accionista. **"L'empresa és fruit d'una altra que ja funcionava a Rialp però que va fer fallida. A instàncies del President de la Diputació de Lleida i del Conseller de Turisme de la Generalitat, vaig acceptar fer-me'n càrrec i ara, Port-Ainé Sport Center ha esdevingut una empresa líder en el seu sector, no només a Catalunya, sinó a tot l'Estat espanyol"**.

Amb un historial professional com aquest, no hauria de sorprendre ningú que en Josep, més que un polític, es consideri un empresari. I que, per ell, el consistori gairebé sigui una altra empresa. Ara, com a empresari i com a polític -tant se val-, del que està més satisfet, diu, és d'haver contribuït a la transformació de Rialp i a la creació d'un munt de llocs de treball: **"És molt gratificant, per a mi, saber que el jovent**

del nostre poble ja no ha de marxar fora a buscar feina. Trenta anys enrera, nou de cada deu joves havien de marxar per aquesta raó. Ara, afortunadament, això ja no passa". Sens dubte, aquesta nova situació està sent molt beneficiosa per al municipi, i la comarca en general, perquè, a més de proporcionar estabilitat econòmica als seus habitants, ha repercutit molt favorablement en els índexs demogràfics de Rialp: **"Tant és així, que la nostra població és de les poques del Pallars Sobirà que en els darrers anys ha crescut d'una manera considerable"**.

En el context general de la comarca, però, a banda de la projecció turística, econòmica i demogràfica, Rialp ha esdevingut també un municipi particular per altres motius: **"En aquests moments som l'únic municipi de la comarca que té un equip de futbol jugant a categoria regional. Aquest fet ens va portar al seu dia a invertir trenta milions de pessetes perquè es construís el camp. Des del principi, hem tret molt bon rendiment social de les instal·lacions perquè s'aprofiten no només per als entrenaments, sinó per fer stages de temporada d'altres equips. La Unió Esportiva Lleida, per exemple, ja fa dos anys que ve"**. I és que en Josep, precisament, una de les pràctiques que té més per la mà és la de tornar a fer rendibles empreses que al seu dia van deixar de ser-ho o que potser ni tan sols ho haurien arribat a ser mai si ell no hi hagués posat la seva experiència i els seus cinc sentits: **"La central elèctrica que ara funciona a Rialp feia vint anys que estava abandonada. Abans de tornar-la a posar en marxa vàrem realitzar un estudi de rendibilitat, llavors férem les inversions que vàrem creure necessàries i avui la central aporta al municipi uns ingressos de dos milions de pessetes mensuals. Quan l'hotel Comtes de Pallars ha tingut problemes econòmics, també hi he intervingut i, a banda de ser-ne director i client de tota la vida, n'he estat propietari en dues ocasions"**.

Amb un profund coneixement del sector hotelier, en Josep opina, com és lògic, que al Pallars Sobirà s'haurien de fer alguns canvis, si més no, per alleugerir la forta competència que suposa per a la comarca tenir tan a prop la Vall d'Aran o Andorra: **"L'oferta hotelera d'aquests dos llocs és infinitament superior a la nostra: ells, per exemple, poden allotjar vint-i-cinc mil persones mentre que nosaltres, en tota la comarca, no estem en condicions ni per acollir-ne dues mil. És en aquest sentit que considero que al Pallars Sobirà hauríem de fer un esforç per augmentar el nombre de places hoteleres, i passar de les dues mil actuals a les quatre o sis mil que jo proposo"**.

En Josep mig insinua que potser aquesta serà una de les darreres propostes que formulï com a alcalde de Rialp, ell que és un dels alcaldes més veterans de Catalunya i un dels pocs que ha representat en terres catalanes el CDS d'Adolfo Suárez: **"Sóc al capdavant del consistori des del 1979 i ja començo a estar una mica cansat. Els anys no perdonen ningú i jo ja en tinc seixanta-set. De viatjar, encara en tinc ganes com quan era jove; però, per res del món, ara me n'aniria a viure a un altre indret que no fos Rialp"**.

Josep Mesegué Utgé - Rialp - 527 hab. (el Pallars Sobirà)